

ALPİN ARDA BAĞCIK

KIRMIZI REÇETE
RED PRESCRIPTION

11 KASIM/NOVEMBER - 30 ARALIK/DECEMBER, 2017

ZILBERMANGALLERY

I S T A N B U L | B E R L I N

zilbermangallery.art

Alpin Arda Bağcık'ın “Kırmızı Reçete”sinde İmaj, Gerçek ve Bilgi Sorunsalı

Asri zamanların röntgenini çeken Baudrillard'ı referans alıp düşünürsek, bilgi edinme süreçlerimizin bozulmasına paralel, gerçeklik ve hakikatin de yok olduğu bir dönemi tecrübe ediyoruz. Modernizmin mutlak hakikat anlayışının aşıldığı, eleştirildiği, büyük anlatıların sonunun geldiği, artık göreceli hakikatlerin olduğu bir çağı her gün güncelleyerek yaşıyoruz. Hatta adına “post-truth” (hakikat sonrası) denen bir dönemde olduğumuz artık iyiden iyiye konuşuluyor, tartışılıyor. Kimi örnekler de bu dönemde olduğumuzu ispatlar nitelikte.

Sanki yol alırken hayatta, bir anda her şey kayıp gidecekmiş gibi hissettiriyor içinde yaşadığımız zaman aralığı. Çünkü gerçeklik kurgulanıyor, bilgiler ise çarpıtılıyor. Neye güvenip neyle yol alacağımızın bilgisi bizi yarı yolda bırakacakmış gibi. Oysa bilgi çağındayız. Her an bilgiye ulaşabiliriz. Fakat doğruluğundan emin değiliz. Buna paralel olarak korku ve kaygılarımız da artıyor. Bu çağın çıkmazı da böyle bir şey olsa gerek. Ama bir yandan da felsefe, şiir, edebiyat ve sanat var. Bizi bu çıkmazla yüzleştirecek olanlar... Çünkü zamanının içkin eleştirisini yapabilecek güçleri var. Belki bu belirsizlikte ayaklarımızı yere sağlam basmamızı sağlayacaklar ya da kim bilir belki de tepetaklak düşmemize neden olacaklar.

Genç sanatçı Alpin Arda Bağcık tam da böyle bir dünyanın içinden bakıyor olaylara, yaşananlara, gelişmelere... Bir

sanatçı olarak çağının gerçekliğini, bilgisini, hakikatini sorguluyor. İktidarlara, söylemle, kurguyla, imajlarla, yaratılmış gerçeklikle ilgileniyor. Bunun için de tarihi kırılma anlarındaki görselleri tuvaline aktarıyor. Oradan bakıyor bütün bu olup bitenlere.

Hatırlanacağı gibi sanatçı 2015 senesinde Zilberman Gallery–İstanbul'da gerçekleşen ilk kişisel sergisi “Ambivalans”ta gerçeklik ve gerçekliğin temsilinden yola çıkmıştı. Tüm dikkat, rikkat ve ayrıca entelektüel birikimini ontolojik olarak var olan gerçeklik üzerine değil; aksine bir plan çerçevesinde, ideolojik yönleri ağır basan, bilinçli bir şekilde sunulmuş imajların yarattığı gerçeklik algısının zihinlerdeki etkisi üzerine şekillendiriyordu. Yaratılan imajların gerçekliği temsil etmedeki sorununu, iki zıt rengin, siyah ve beyazın birlikteliğinden oluşan gri renkle vurgulama çabası içindeydi. Gerçeklik artık hiper-gerçeklikti. İllüzyon, gerçeklikten kopması beklenirken aksi yönde bir kopuşun izleri resmedilmiş işlerde, daha gerçekçi bir hal alarak bakarı daha çok etkiliyordu. Bağcık, gerçekle kurguyu ayırt edemeyen şizofreni hastalarına benzer bir durumda olduğumuz düşüncesiyle hareket ederek, bu durumu anlatmak için de çalışmalarını şizofreni tanısında kullanılan ilaç isimleriyle adlandırıyor.

Sanatçının yaşadığı dünyaya karşısı endişesi ikinci sergisinde de devam ediyor. Bu sebeple serginin ismi “Kırmızı Reçete”, daha da anlam kazanıyor. Sergideki

kimi işlerin isimleri kırmızı reçeteyle satılabilen ilaçlardan oluşuyor: “Ritalin” ve “Metilfenidat”. Kimi ise uyku ilaçlarından adını alıyor: “Imovane” ve “Zopiklon”. Tedavisi zor olan bir hastalıkla yaşayan bireyi iyileştirmek için kullanılan ilaçların yan etkilerinin de ağır olduğu, ayrıca bağımlılık yaptığı bir dünyada olduğumuza dair bir vurgusu var sanatçının. Bunun nedenini ise özne ve nesne arasındaki doğal ilişki sonucunda oluşmuş bir bilgi olarak değil, farklı medyumlar aracılığıyla dolaşıma sokulan bilginin bozularak yarattığı etkiler olarak görüyor. Bağcık'ın önceki çalışmalarında gerçekle kurgu arasındaki sınırların kalktığına yönelik vurgusu, bu sergide bilginin çeşitli manipülasyonlarla yayıldığı günümüz dünyasında zaten daha derinlerde olan hakikatin de bundan pay alacağına kuşkusuna evriliyor.

Tüm bunları ortaya koymak için bu kez ilk sergisinde uyguladığı yöntemle yetinmiyor. Kimi işlerde orijinal imajın başka bir yüzeyde baskısını aldıktan sonra ortaya çıkan görüntüyü bir başka tuvalin üzerine baskılıyor. Bu süreci defalarca devam ettiriyor. Sonuçta ilk görüntü ile arasında uçurum olan, kopyasının kopyası bir görüntü ortaya çıkıyor. Aslında bu süreç matbaa ilk icat edildiğinde ortaya çıkan basma ve çoğaltma tekniğiyle kitlelerin bilgiye ulaşabilir hale gelmesini hatırlatıyor. Kuşkusuz dünyada olup bitenlerin bilgisinin çoğaltılmasında ve yayılmasında bir sorun yoktur. Hatta bu durum demokratik bir yaşama hizmet eder. Fakat Bağcık'ın da sorguladığı gibi, gelişen iletişim teknolojileri ve yeni çıkan teknolojik aygıtlar sayesinde her an bilgiye ulaşabilir olmamızın gerçek sonuçları neler olabilir? Sanatçı, zihinsel bir süzgeçten geçmeden, doğruluğu, yanlışlığı dahi tartışılmadan, “doğru” ve “tarafsız” olarak aktarılan bilgilerle baş başa kalmanın etkilerini üretim pratiğinde geliştirdiği bir teknikle ele alıyor.

Tarihi kırılma anlarının sayıca çok olduğu gerçeği kimi zaman güncelleniyor. Egemen güçlerin bir

şekilde kendi hakikatlerini dönüştürmelerine yönelik çabalarının sonucunda yaşanan tarihi kırılmalarda, radikal değişimlerin kapısı aralanıyor. Hiç şüphesiz bu dönüşümlerden herkesin etkileneceği sonuçlar doğuyor. Bağcık bu kaygısını “Ritalin” adlı çalışmasında ele alıyor. Medya, iktidar ve tahakküm pratiği ekseninde çarpıtma haberlerle nasıl bir algı yaratıldığını bir görüntü üzerinden tuvaline aktarıyor. 1990'lı yıllarda Körfez Savaşı boyunca dolaşıma sokulan, petrole bulanmış karabatak imajı... Bu imaj, Hitler'in propaganda bakanı Goebbels'in, “Bir şeyi ne kadar uzun süre tekrarlıyorsanız, insanlar ona o kadar fazla inanırlar,” sözünü onaylar nitelikte. Bu görüntü ayrıca propagandanın işlevsel ve yaşamsal hale gelme sürecini vurgulaması açısından da çok iyi bir örnek teşkil ediyor. Saddam Hüseyin'in körfez kıyılarındaki petrol tesislerini havaya uçurup “bir daha temizlenemeyecek düzeyde doğayı kirlettiği” yalan haberi, 90'lı yıllarda kamuoyunun algısını dönüştürmede etkili bir rol oynamıştı. Fakat söz konusu petrole bulanmış karabatak görüntüsünün Alaska'da bir tanker kazası sonucu ortaya çıktığını artık herkes biliyor.

Bağcık, çarpıtılmış ve yanlış bilgiyle kitlelerde akıl tutulmasına neden olan bu imajı yeniden ele alıyor. Bu görüntünün orijinal halini resmedip, orijinal resme aynı boyutlardaki ikinci bir tuvali baskılayarak ikinci tuvalde orijinal resmin bir izdüşümünü yaratıyor. Ortaya çıkan ilk ve son görüntü arasındaki farkı ortaya koyuyor. İkinci kopyanın bir anlamda gerçeklikten koptuğu görülüyor. Sanatçının bu kopyalama tekniği, Körfez Savaşı'nda başvurulan sahte haberin yarattığı temsili görünür kılıyor. Hala önemini koruyan bu görüntü üzerinden izleyicileri medya yoluyla sunulan bilgileri sorgulamaya, yeniden gözden geçirmeye, eleştirel bir gözle bakmaya davet ediyor.

Sanatçı “Metilfenidat” isimli işindeyse yakın dönemde toplumda travma ve korkuya neden olan bir olaydan yola

çıkıyor. Neredeyse her on yılda bir darbe deneyimleyen ve bu darbeler sonucunda birçok acılar yaşamış olan bu ülkede; son olarak da 15 Temmuz (2016) darbe girişimi gerçekleşti. Sanatçı ilgisini o geceye çeviriyor. Darbenin bildirisini okumak zorunda kalan haber spikeri Tijen Kardeş'in korkusu, ellerinin titremesi, terlemesi gibi benzer duygu durumları ve beden hareketleri o gece toplumda vücut bulmuştu. Türkiye için bir dönüm noktası olan bu anı yeniden ele alarak görüntüsünü yine baskılama yöntemiyle 35 adet tuval üzerine aktarıyor. Bu görüntü galerinin duvarında tekrarlanıyor, adeta yankılanıyor. Görüntünün defalarca tekrar etmesi hem o günün yakıcı etkisini ortaya koyuyor, hem de o geceyi hatırlatacak imgelerin ve bilgilerin dolaşımında olması korku ve travmanın sürekli canlı tutulmasına yönelik bir eleştiriyi de beraberinde getiriyor.

Bağcıık'ın bu sergisinde dikkat çekmek istediği konulardan bir diğerini ise yaratılmış bir gerçeklik olan "Dünyayı Yöneten Gizli Güçler" algısı oluşturuyor. Dünyanın yönetilmesinde ve işleyişinde görünen yüzlerin ve politikacıların dışında, dünyanın gidişatına yön veren görünmez ellerin olma ihtimali varlığını koruyor. Özellikle dünyayı sarsan makro ve mikro ölçekteki olaylarda onların etkisi olduğu söyleniyor. Bu durum komplo teorilerinde gizli saklı kişi, kurum ya da tarikatlar olarak bir gizli hakikat halinde sunuluyor. Gizem unsurunun çok önemli bir rol oynadığı bu anlatıların içi bilimsel bilgilerle doldurulmasa da çok iyi hazırlanmış bir kurguyla inandırıcılığını sağlıyor. Komplo teorisyenleri hiç kimsenin vakıf olmadığı "gerçek"leri anlatarak algı açıcı bir işlev gördüklerinin hazzıyla bir başka teori üretmenin heyecanına kapılıyorlar. Bağcıık, zihinlerde yer etmiş, fakat aksi bir türlü ispatlanamamış bu komplo teorilerinden bir tanesi olan "Dünyayı Yöneten Gizli Güçler"i sorunsallaştırarak "Zopiklon" ismini verdiği işinde ele alıyor. Birçok mecradaki anlatılarda olduğu gibi bu güçler Bağcıık'ın tualinde de gizli bir yerde bir

araya geliyorlar. Ortasında yerküre maketinin olduğu yuvarlak bir masa etrafında bir araya gelen bu kişiler; giydikleri elbiselerden, yüz ifadelerine, bakışlarından, duruşlarına kadar yayılan büyük bir ciddiyete sahipler. Tuvalde görünenler akıllarda yer etmiş bir gerçekliğin yapay dışavurumu olarak kendini gösterirken bir yandan da izleyicileri en başta gerçekliği sorgulanması gereken bir olgunun normalize olması üzerine düşünmeye davet ediyor.

Sanatçı yaratılmış gerçeklik algısı ve manipüle edilerek yayılan bilgilerle topluma nüfuz eden endişe ve korkuyu belki de en güçlü şekilde kendi otoportresinde yansıtıyor. Bağcıık, bu eserde bir kanepede uzanmış şekilde görülüyor. Fakat anne rahmine geri dönüş sendromunu andıran bir yatış değil bu. Aksine, dinlediği haberler karşısında, kendinden geçmiş, uyuyan biri olarak izleyicilerle buluşuyor. Bir anlamda sanatçının kendisi de kaynağı belli olmayan haberlerin sürekli tekrarı ve detaylı anlatımı karşısında deneyimlediği bilinç uykusu durumunu görselleştirirken izleyicilere de yalnız olmadıkları mesajını veriyor.

Alpin Arda Bağcıık'ın "Kırmızı Reçete" isimli sergisinde, gerçekliğin temsilinden, bilginin bozularak yayılmasına varan izleği, izleyiciyi önemli olaylarda yer etmiş imajlar ve yaratılmış gerçekler üzerine düşünmeye davet ediyor. Çağımızın çarpıtılmış ve manipüle edilmiş gerçekliğinin yanında, bir sanat eseriyle karşılaştıktan sonra hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağı gerçeği de bir hakikat olarak izleyiciyle buluşmak üzere galeride bekleyişini sürdürüyor.

The Issue of Image, Reality and Information in Alpin Arda Bağcıık's "Red Prescription"

If we take Baudrillard—the 'x-ray technician' of modern times—as a reference, we find ourselves alone with the reality that we are in a period in which reality and truth are absent, parallel to the deterioration of the processes for acquiring knowledge. We live by renewing ourselves every day in the modern age of relative truths in which the understanding of absolute truth is overcome and criticized, and the end of great narratives has arrived. It is even being thoroughly discussed that we are now living in the age of post-truth. Certain examples can be used to prove we are in this period.

It seems that when making one's way through life, we are living in an interval, inducing the feeling that everything could slip away at any moment. This is because reality is fiction, and information is distorted. It's as if what we trust and the information that allows us to proceed will leave us behind half way. However, we are living in the age of information. While we may have instant access to information, we are nevertheless unsure of the truth. Simultaneously, our fear and worries are increasing. This must be the deadlock of our times. But there is also philosophy, poetry, literature and art. These are the things that will enable us to confront this deadlock, because they possess the power to provide an intrinsic critique of this time. Perhaps in this uncertainty, they will enable us to keep our feet firmly planted on the ground, or they will be the reason we topple over.

The young artist Alpin Arda Bağcıık is looking at the events and developments of our time from within such a world. As an artist, he questions the very reality, information, and truth of his era, negotiating them through parameters such as power, discourse, fiction, images and manipulated facts. For this, he transfers the visuals of historical turning points to canvas to look at all that transpire.

The artist had set out from the reality and the representations of reality in his first solo exhibition titled "Ambivalence" at Zilberman Gallery-Istanbul (2015). All attention, compassion and intellectual accumulation were not shaped by ontologically existing reality, but by the effect of perception of reality on the mind. This effect was then created by images presented in a conscious manner within the frame of a plan, overriding ideological principles. The challenge of representing the realness of these images lay in an attempt to highlight it with a grey created by combining the two opposing colors, black and white. Reality is now hyper-reality. While it is necessary to separate illusion from reality, the viewer here was more affected by the fact that the traces of a break in the opposite direction were becoming more palpable. Bağcıık, who creates his art within the idea that we are in a situation similar to schizophrenic patients who can not distinguish reality from fiction, referred to this situation by labeling his works with the names of drugs used to treat schizophrenia.

The artist's concern for the world he lives in continues in his second exhibition titled "Red Prescription". Some of the titles of the works on display include medicines only available with a valid red prescription: "Ritalin" and "Methylphenidate". Others are named after barbiturates, such as "Imovane" and "Zopiclone". The artist emphasizes the fact that we live in a world in which the drugs used for an illness that is difficult to treat are not only addictive but also result in heavy side effects. This is due to the effects created by the distortion of information, circulated via different media rather than information arising from a natural relationship between the subject and the object. In his previous works, Bağcık emphasizes the removal of borders between reality and fiction. His urge to create is driven by an uneasiness that results from our age in which information is being spread through various manipulations, and truth is something deep underneath the surface. These themes are very prominent in this exhibition.

In order to reveal all of this, he opts to not use only the methods employed in his first exhibition. Some works are the result of copying the original image onto another canvas. This process is repeated several times. The final result is a copy of the copy that is very different from the original image. In fact, this process recalls the period when the printing press was first invented, and information reached the masses via reproduction techniques. Of course, there is no problem with the reproduction and spreading of information about what's going on in this world. This process may even contribute towards a democratic existence. Bağcık however approaches in his production process the effect of being left alone with information. Modern communication and electronic devices provide access to information at any given moment, information that is regularly presented to us as being "true" and "objective", without being passed through the mental strainer or being challenged for its truth or falsehood.

The fact that there are many ruptures in history is occasionally updated. Efforts of the powers to manipulate their own truths result in ruptures in history, opening doors to radical transformations. Undoubtedly, these transformations produce consequences that affect everyone. Bağcık addresses this concern in his work "Ritalin". Here we see how perceptions are manipulated through distorted news along an axis of power and domination. The image of an oil-soaked cormorant circulated widely during the Gulf War in the 1990s. Hitler's propaganda minister, Goebbels, once claimed: "The longer you repeat something, the more people will believe it." The past century proves this quote right—this image created exactly such a perception among people. It is also a strong example in terms of emphasizing the importance of propaganda becoming functional and vital. The false news of Saddam Hussein blowing up the oil facilities on the Gulf coast so that "nature would be polluted to such a level it could never be cleaned again" played a vital role in transforming public opinion, though now everyone knows that the photo of the oil-soaked cormorant came from a tanker accident in Alaska.

The image symbolizes a mass eclipse of reason among the audience because of distorted and false news, making it very suitable for Bağcık's conceptual approach. The original image is depicted in its original state and then copied on a second canvas of the same size, capturing a projection of the original. It reveals the difference between the first and last images that emerge. It seems that the second copy is gradually becoming severed from reality. Through the artist's logic of multiplication, the work seeks to make visible the representation created by the false news employed in the Gulf War context. The image continues to be relevant and invites us to question, re-examine and cast a critical view of the information conveyed through the media.

Drawing from an event that has caused trauma and fear in society in recent times, the artist is exhibiting a series of works entitled "Metilfenidat" at the gallery. Turkey is a country that has seen a military coup taking place every ten years and has experienced much pain as a result. Most recently the country went through such an event: The July 15th coup attempt of 2016. The fear, sweat and trembling hands of anchorwoman Tijen Kardeş, forced to read the declaration of the coup plotters on live TV, were feelings that the entire Turkish society experienced that night. Taking this turning point for Turkey as its theme, the image of this historic moment is juxtaposed with the image of the cormorant and spread across 35 canvasses. This image is repeated on the wall of the gallery, conveying in its multitude the scorching effects of that day. It also offers a critique of how the circulation of the images and information recalling that night preserved a constant sense of fear and trauma.

One of the issues that Bağcık wants to draw attention to in this exhibition is the constructed reality of the idea: "The Secret Powers that Run the World". Certain knowledge is cultivated about hidden hands that maneuver the world beyond the known faces and politicians that appear to be significant in the functioning and governing of the world. It is assumed that everything that happens, particularly events on a macro or micro scale that shake the world, is under these hidden forces' influence. In the conspiracy theories, people in the shadows, institutions or sects are presented as secret truths. The mystery element plays a crucial role in these explanations and even if it is not packed with scientific information, it ensures believability with a well-prepared narrative. These powers manipulate perceptions because they do not want people to know the truth. Therefore conspiracy theorists, by revealing truths to which no one is privy, become seized with the excitement of creating another theory, indulging in the pleasure of being stimulators of perception. In his large-

scale canvas titled "Zopiklon" Bağcık approaches the conspiracy theory of "The Secret Powers that Run the World" that although never proven, seems to have taken root in people's minds. In this painting, these forces convene in a secret place, just as they would in novels, books, on television, and in other narratives. It appears as if they cannot come together elsewhere. These people, gathered around a round table with a model of the earth in its center, carry a great air of seriousness conveyed through the clothes they wear, their facial expressions, looks and postures. This is because they will sign off on serious decisions. Everything in the canvas reveals itself as an outpouring of the reality that has been embedded in our minds.

The artist reflects the anxiety and fear that have permeated society via fabricated realities and the spreading of manipulated information in a self-portrait. In it he is visualized lying sideways on a couch. But his posture does not remind us of the syndrome of wanting to return into the maternal womb. Instead, it appears to be the posture of someone who is sleeping and 'drugged' to what is happening in the world. In a way, Bağcık confronts the audience with the fact that continuous repetition and detailed narration of news from unspecified sources goes hand in hand with a numbing of society's conscious mind, including the artist himself.

In his solo exhibition "Red Prescription", Alpin Arda Bağcık invites the audience to reconsider representations of reality, the trail that leads to the deterioration of knowledge, imagery connected important events, and fabricated facts. Besides the manipulated realities of our time, the fact that nothing will be the same after one comes face to face with a work of art also stands as a truth here.

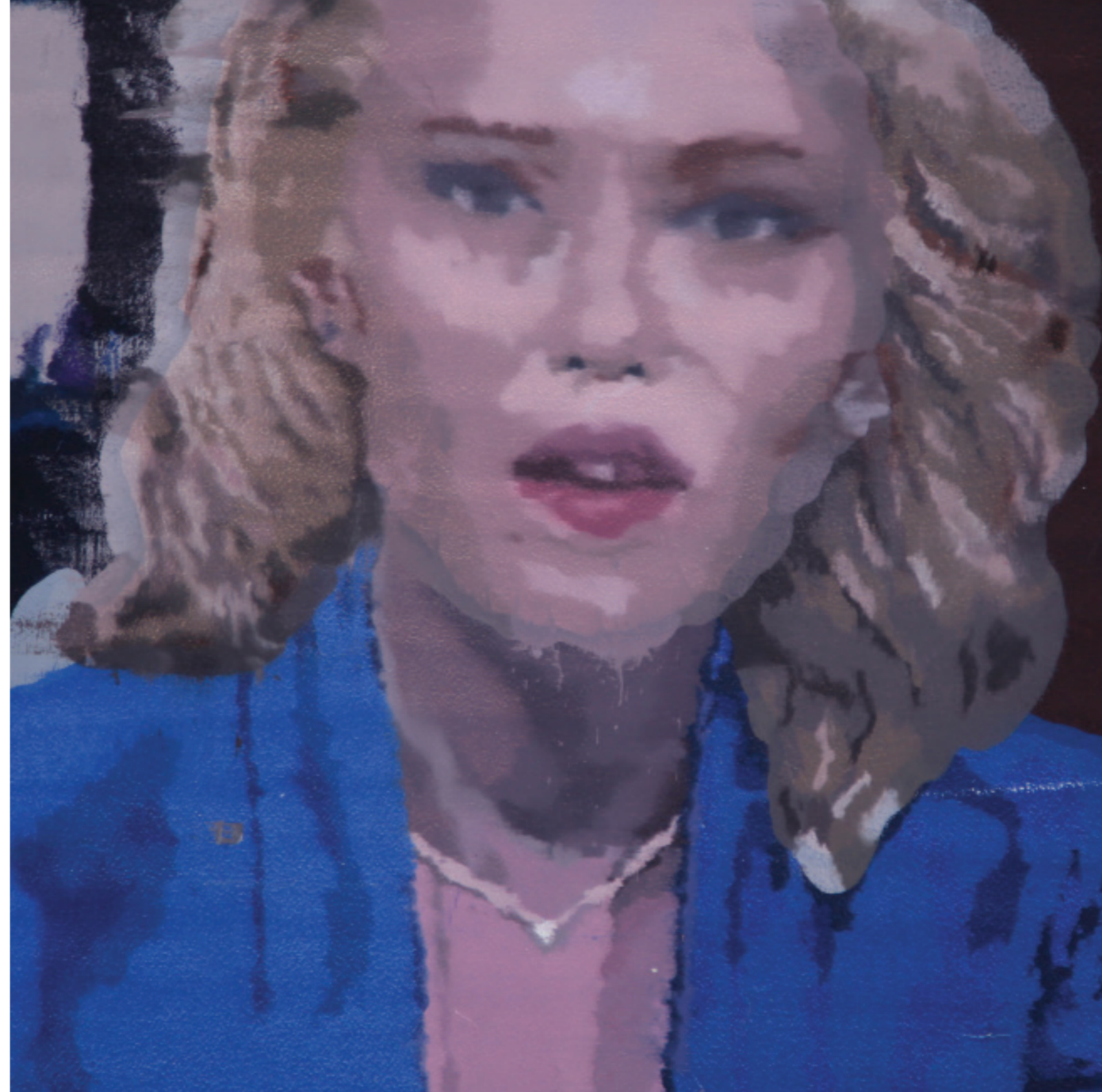
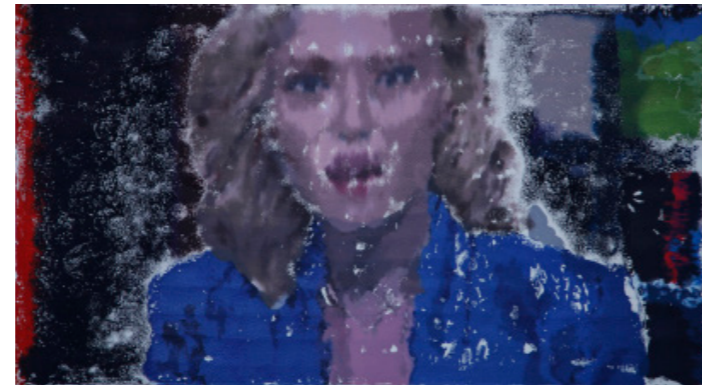

Zopiklon (2017), Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas, 140 x 300 cm

Metilfenidat (2017), Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas, 35 parça/pieces, 50 x 90 cm (her biri/each)

Metilfenidat, 2017 (detay/detail)

Imovane (2017), Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas, 120 x 200 cm

Concerta (2017), Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas, 7 parça/pieces, 70 x 30 cm (her biri/each)

Uyuyan Çocuk (2009)
Sleeping Boy (2009)
Tıval ¼zerine yağlıboya
Oil on canvas
40 x 80 cm

Ritalin (2017), Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas, 175 x 175 cm

ALPİN ARDA BAĞCIK

1988, İzmir
İzmir’de yaşıyor ve çalışıyor.

EĞİTİM

- 2017 Yüksek Lisans, Resim Ana Sanat Dalı, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İzmir
2011 Lisans, Resim Bölümü, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir

KİŞİSEL SERGİLER VE SUNUMLAR

- 2017 Kırmızı Reçete, Zilberman Gallery, İstanbul, Türkiye
2015 Ambivalans, Zilberman Gallery, İstanbul
2014 New Proposals, küratör: Mirjam Varadinis, Zona Maco, Meksika

SEÇME KARMA SERGİLER

- 2016 Yarın, Plato Art Center, İstanbul, Türkiye
2014 İnsaf, küratör: Sasa Nabergoj, 3. Portİzmir Uluslararası Güncel Sanat Trienali, İzmir
2013 Violence(?), küratör: Maria Marangou, CIAD, Atina; Rethymnon Çağdaş Sanat Müzesi, Girit, Yunanistan
Sınırlar Yörüngeler 13, Siemens Sanat, İstanbul
MamutArt Project, İstanbul Modern Antrepo 3, İstanbul
Proje 4L, Elgiz Müzesi, İstanbul
2012 Son, küratör: Marcus Graf, Plato Sanat, İstanbul
Gölgenin Bilgeliği: Bozulmuş Bilgi Çağında Sanat, Sinople 4: Uluslararası Sinop Bienali, Sinop
Genç Yeni Farklı III, Zilberman Gallery, İstanbul
2011 Symbiosis? / Ortak Yaşama?, 15. Avrupalı ve Akdenizli Genç Sanatçılar Bienali, Selanik, Yunanistan
Hangisi Gerçek?, Galeri İlayda, İstanbul
İçine Bak 2, Soyer Kültür ve Sanat Fabrikası, İzmir
Turgut Pura Vakfı 30. Resim ve Heykel Yarışması Sergisi, İzmir Devlet Resim Heykel Müzesi, İzmir
Durumlar ve Olasılıklar, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir

KOLEKSİYONLAR

- MOCAK Museum of Contemporary Art in Krakow, Polonya
Polimeks Koleksiyonu
Salsali Müzesi, Dubai, BAE
Papko Art Collection, İstanbul

ALPİN ARDA BAĞCIK

b.1988, İzmir, Turkey
Lives and works in İzmir, Turkey

EDUCATION

- 2017 MA in Painting, Dokuz Eylül University, Fine Art Institute, İzmir, Turkey
2007 BA in Painting, Dokuz Eylül University, İzmir, Turkey

SOLO EXHIBITIONS AND PRESENTATIONS

- 2017 Red Prescription, Zilberman Gallery, İstanbul, Turkey
2015 Ambivalence, Zilberman Gallery, İstanbul, Turkey
2014 New Proposals, curated by Mirjam Varadinis, Zona Maco, Mexico

SELECTED GROUP EXHIBITIONS

- 2016 Tomorrow, Plato Art Center, İstanbul, Turkey
2014 It’s Enough!, curated by Sasa Nabergoj, 3rd Portİzmir International Triennial of Contemporary Art, İzmir, Turkey
2013 Violence(?), curated by Maria Marangou, CIAD, Athens; Museum of Contemporary Art Rethymnon, Crete, Greece
Borders Orbits 13, Siemens Sanat, İstanbul, Turkey
MamutArt Project, İstanbul Modern Antrepo 3, İstanbul, Turkey
Proje 4L, Elgiz Museum, İstanbul, Turkey
2012 The End, curated by Marcus Graf, Plato Art Center, İstanbul, Turkey
Sinopale 4: 4th International Sinop Biennial, Sinop, Turkey
Young Fresh Different III, Zilberman Gallery, İstanbul, Turkey
2011 Symbiosis?: 15th European and Meditteranean Young Artists Biennial, Thessaloniki, Greece
Which one is Real?, Galeri İlayda, İstanbul, Turkey
İçine Bak 2, Soyer Culture and Arts Factory, İzmir, Turkey
Painting and Sculpture Exhibition, organized by Turgut Pura Foundation, İzmir State Painting and Sculpture Museum, İzmir, Turkey
Situations and Possibilities, Dokuz Eylül University, İzmir, Turkey

COLLECTIONS

- MOCAK Museum of Contemporary Art in Krakow, Poland
Polimeks Collection, İstanbul, Turkey
Salsali Private Museum, Dubai, UAE
Papko Art Collection, İstanbul, Turkey

Proofreading: Naz Cuguođu, Serhat Cacekli

Çeviri / Translation: Nina Rudolphi

Fotoğraf / Photography: Ali Çakır

Grafik Tasarım / Graphic Design: Bülent Bingöl

Baskı koordinasyon & Redaksiyon / Printing Coordination & Redaction: Gözde Gezgin

Basımevi / Printing House: A4 Ofset

Kapak Görseli / Cover Image: **Zopiklon, 2017**, Tuval üzerine yağlıboya / Oil on canvas, 140 x 300 cm

Bu katalog 11 Kasım-30 Aralık 2017 tarihleri arasında **Zilberman Gallery-Istanbul** tarafından düzenlenen **Alpin Arda Bağcık**'ın "**Kırmızı Reçete**" adlı sergisi için 800 adet basılmıştır.

Tüm yayın hakları saklıdır. İzin almadan çoğaltılamaz, yayınlanamaz, dağıtılamaz.

This catalogue is printed 800 copies for Alpin Arda Bağcık's exhibition titled "*Red Prescription*" organized by Zilberman Gallery Istanbul on November 11th-December 30th, 2017. All copyrights belong to Zilberman Gallery. This catalogue cannot be copied, re-printed or distributed without the permission of Zilberman Gallery.

ZILBERMAN GALLERY

I S T A N B U L | B E R L I N

zilbermangallery.art